

er omtalt af min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han opfordrede til at iværksætte Børnebespisning i større Udstrækning i den kommende Vinter end i tidligere Vintre, og det er ogsaa nødvendigt. Thi selv om de Foranstaltninger, som jeg nævnedes, bliver truffet, vil der være en Mængde fattige Familier her i Landet, som ikke har Evne til at klare sig uden Ekstrahjælp. Og det værste af alt er dog, at vi lader Børnene forkomme. Nationen er ikke tjent med, at en stor Del af dens Medlemmer har saa daarlige Indtægter, at Børnene bliver underernærede. Børnebespisningen bør tages op i større Udstrækning end hidtil, saaledes at Børnene i alt Fald i Vintermaanederne mindst een Gang om Dagen kan faa et Maaltid varm Mad. Jeg mener, at de Penge, Stat og Kommuner her udgiver, er vel udgivne, og jeg haaber, som sagt, at Rigsdagen vil yde sin Medvirken til, at vore Forslag i den Retning bliver gennemført og gennemført snarest muligt. Jeg haaber, at Regeringen vil gennemføre, hvad der kan gennemføres ad administrativ Vej, og at Rigsdagen vil sikre Regeringen Midler til at afholde de Udgifter, som er forbundne med de Foranstaltninger, der nødvendigvis maa træffes.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Tingets næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 21. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

12te Møde.

Torsdag den 21. Oktober Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Munk-Poulsen: Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) gav forleden nogle Oplysninger om den Maade, hvorpaa Overværgeraadet har taget paa forskellige Sager, som dog skulde henhøre under samme Paragraf, § 1, i Børneloven. I det ene Tilfælde drejede det sig som bekendt om Askø-Sagen, hvor sikkert ingen, heller ikke Overværgeraadet, kan nære nogen Tvivl om de paagældende Forældres Kærlighed til deres Børn og Omsorg for dem. Her har det vist sig at være et meget energisk og tjenstvirrigt Værgeraad, der har været bistaaet af en lige saa tjenstvirrig Birke-dommer, hvor de mødte med stærke Mænd, med Smed og Dirk, og jeg synes næsten — men det melder Historien intet om —, at man for alle Tilfældes Skyld skulde have taget et Par Haandjern med for at gøre Præsten ganske uskadelig. Som sagt, der har man taget meget energisk fat, og det billiges fuldstændigt og tiltrædes af Overværgeraadet. I det andet Tilfælde drejer det sig om Behandlingen af løsagtige unge Kvinder under 18 Aar. Der faar man af den Artikel, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, der var skrevet af Chefen for Sædelighedspolitiet, den Opfattelse, at i det Tilfælde var Overværgeraadet meget varsomt; det er i det hele taget efter Overværgeraadets Mening meget vanskeligt at tage Affære der, og skal man endelig til at tage Affære, saa henstiller Overværgeraadet, at man viser stor Tilbageholdenhed. Det er ikke min Mening at komme dybere ind paa denne Sag, men jeg vil dog mene, at for Samfundets Skyld som Helhed vilde det vist ingen Skade være til, om Overværgeraadet byttede Standpunkt, om det tog lidt mere energisk fat paa Behandlingen af disse unge Kvinder, som dels selv bliver ødelagt, dels maaske er med til at